

masa tăcerii

M Horlaci

salonul de gală cu largi draperii
mochetă turcească si scaune reci
la masa rotundă te-mbeți
si petreci
prin suflet îți urlă si lupi
si stafii
o umbră străveche alunecă-n jos
cuțitul privirii înfinge cu sete
e poate o stare
un gând furios
sau poate doar mintea
e-un rece perete

zidire de piatră, de stări, de abis
de care se poate
nicicând să nu treci
o lume de basme
ascunsă prin vis
iar tu la masa rotundă
petreci
un zâmbet apare si piere subit
lumina măsoară pustiul din tine
durerea tresaltă
când totu-i nimic
si urlă zadarnic sângele-n vine

străinul păsește prin vechi frământări
trezeste la viață carnea plăcerii
doar inima plânge
rănită de stări
o liniste crudă

la masa tăcerii